

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARON MORA

Jacques RICHIARDI (Ponent)

Andorra la Vella, 11 de febrer de 2020

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la causa núm. 6000023/2019 seguida pels presumptes delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic davant de menor d'edat, i de lesions doloses que han requerit primera assistència mèdica, contra J. D. E., nascuda el dia 30 de juliol del 1980 a Batoicopo (Guinea Equatorial), filla de Nemesio i de Caridad, de nacionalitat Guinea Equatorial i defensada el lletrat Sr. Marc Ripoll Daza, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Núria Garcia Val i actuant de ponent i redactor de la sentència, el Magistrat Sr. Jacques Richiardi.

RESULTANT PRIMER: Són fets provats que en data 3 de juny del 2017, vers les 19 hores, la processada J. D. E., nascuda el 30 de juliol del 1980, de nacionalitat guineana, i sense antecedents penals, es trobava esperant davant de l'hotel Rosaleda de la vila d'Encamp, a la seva ex-parella A. G. P., on havien de fer l'intercanvi de guarda i custòdia de llur filla C. de quatre anys d'edat.

Entre els interessats, existia una problemàtica constant des de feia varis anys, amb respectives denúncies formulades.

A. G. P. va arribar amb el seu vehicle en el qual es trobaven, a més de C., la seva filla gran de vuit anys d'edat i dues amigues d'aquesta.

En el moment del lliurament de C., es va produir un incident entre la processada i A. G. P., sense que es pugui determinar el seu exacte desenvolupament.

A les 19:45 hores, A. G. P. va presentar-se al Servei d'urgències de l'HNSM, declarant que la seva ex-parella li havia donat un cop molt fort amb la porta del vehicle i li havia enganxat la mà dreta; després de la realització de proves radiològiques a fi de descartar altres ferides, la metgessa del Servei d'urgències va diagnosticar una contusió de la mà dreta necessitant la seva immobilització amb una fèrula digital durant diversos dies; en data 6 de juny a les 11:49 hores, A. G. P. va formular una denúncia al Servei de Policia.

En data 4 de juny a les 11 hores, la processada va presentar-se al Servei d'urgències de l'HNSM, declarant que la seva ex-parella li havia propinat un cop de puny a la hemicara esquerra, i referint molèstia a nivell del molar inferior esquerra; després d'haver constatat l'absència d'edema, eritema i canvi de coloració de la pell, la metgessa del Servei d'urgències va diagnosticar una contusió de la cara, prescrivint com a medicació la presa de Paracetamol; a les 12:30 hores, la processada va formular una denúncia al Servei de Policia.

A. G. P. ha renunciat a res reclamar.

RESULTANT SEGON: En el seu escrit de qualificació provisional, el Ministeri Fiscal exposa que:

“Un cop el perjudicat A. G. P. li va fer lliurament de la menor i entrant la mateixa en el vehicle de la processada J. D. E., s'inicià una discussió entre aquesta darrera i el perjudicat, en el decurs de la qual la processada agafà pel coll a A. G. P. efectuant-li diverses esgarrapades.

Quan el perjudicat A. G. P. es va poder deslliurar de la seva agressora, es dirigí vers el seu vehicle a l'interior del qual es trobava una altra filla del perjudicat de 8 anys d'edat fruit d'una altra relació i dues amigues d'aquesta de la mateixa edat, vehicle que es trobava aparcat al costat de la processada. Tot seguit, el perjudicat A. G. P. obrí la porta del mateix, moment en el qual la processada J. D. E. la tancà amb violència agafant amb la porta els dits de la mà dreta al perjudicat A. G. P..

Com a conseqüència dels fets d'abans, el perjudicat A. G. P. patí ferides consistentes en diverses esgarrapades a la zona del coll, així com

una contusió a la mà dreta que necessità la realització de proves radiològiques al servei d'urgències de l'Hospital Na Sra. De Meritxell a fi de descartar altres ferides, i que requerí ensems la immobilització dels dits amb una fèrula digital durant diversos dies”.

Qualifica els fets com a constitutius dels delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic davant de menor d'edat i de lesions doloses que han requerit primera assistència mèdica tipificats als articles 114.1 i 113.1 del Codi Penal dels quals la processada és responsable penalment en concepte d'autora, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

Demana que li sigui imposada la pena única de quinze mesos de presó condicional amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys i 2.000 € de multa, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, sol·licita que la processada indemnitzi a la CASS en la suma de 69,66 €, més els interessos legals corresponents fins al seu total pagament, fent observar que el perjudicat A. G. P. ha renunciat a les accions civils que li poguessin correspondre.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals, fent valdre que la prova dels fets resulta de l'element objectiu constituït per l'informe mèdic del Servei d'urgències, així com del testimoniatge de H. I. A. D. S. que va veure com la processada s'abalançava sobre el perjudicat, l'esgarrapava i li agafava els dits amb la porta d'un vehicle.

RESULTANT TERCER: En el seu escrit de qualificació provisional, la defensa de la processada J. D. E. manifesta el seu desacord amb l'exposició dels fets i la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal, efectuant el relat dels fets següent:

“Vers les 19:15 hores el Sr. A. G. P. es va desplaçar en cotxe a la plaça del Consell de la parròquia d'Encamp per tornar-li la filla a la Sra. J. D. E., aturant-se darrera del seu vehicle i, en baixar-se aquesta del seu vehicle, el Sr. A. G. P., que encara es trobava dins del seu vehicle, va accelerar el seu vehicle i va donar un fort cop a la part del darrera del vehicle de la Sra. J. D. E..

La Sra. J. D. E. va recriminar aquella conducta al Sr. A. G. P. tot i demanant-li “Que fas ?” ja que dins del seu vehicle s'hi trobava la menor C. amb quatre menors més, la qual es va posar a plorar, demanant-li la Sra. J. D. E. que li tornés a la nena per quant volia marxar cap a casa, moment en que la mateixa va entrar al vehicle del Sr. A. G. P. agafant a la menor i entrant al seu vehicle.

En el moment que la Sra. J. D. E. ja es trobava dins del seu vehicle cordant-se el cinturó de seguretat, el Sr. A. G. P. va aprofitar, va baixar del seu vehicle es va apropar al vehicle de la Sra. J. D. E. i li va propinar un cop de puny al costat esquerre de la cara, començant a plorar la menor. El Sr. A. G. P. va ficar el peu a sota del vehicle de la Sra. J. D. E. perquè aquesta no pogués arrancar i iniciar la marxa. La menor C. va començar a plorar i va demanar al seu pare que tragués el peu de sota el vehicle per poder marxar del lloc amb la seva mare.

Un cop el Sr. A. G. P. va treure el peu de sota el vehicle de la Sra. J. D. E., va marxar cap al seu vehicle i abans que la Sra. J. D. E. pogués iniciar la marxa va aprofitar per donar-li una altre cop amb el seu vehicle a la part de darrera”.

Afegint que “consta en autes un informe de lesions del Hospital Nostra Senyora de Meritxell de la Sra. J. D. E. arrel del cop de puny propinat per Sr. A. G. P.”, pretén que “en cap cas, ni en cap moment, la Sra. J. D. E. va agredir al Sr. A. G. P.”.

Sol·licita l'absolució de la seva defensada.

A l'acte del judici oral, ratifica les seves conclusions provisionals, fent valdre per l'essencial que:

- existeixen versions contradictòries dels fets entre A. G. P. i la seva defensada, la qual va ser constant en les seves manifestacions,
- la seva defensada justifica per l'informe mèdic del Servei d'Urgències que després dels fets, tenia un hematoma a la galta,
- A. G. P. ha pogut causar-se una autolesió,
- el testimoniatge de H. I. A. D. S. està ple de contradiccions.

CONSIDERANT PRIMER: El principi de presumpció d'innocència proclamat com un dels drets fonamentals de la persona a l'article 5 de la Declaració Universal dels Drets Humans, a l'article 6.2 del Conveni Europeu per la Protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, de vigent aplicació al Principat i també garantit per l'article 10.2 de la nostra Constitució, implica que tota declaració de culpabilitat ha d'estar fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, vàlidament practicada i de la que en resulti la realitat dels fets imputats a l'acusat, és a dir que tota persona acusada d'una infracció criminal es pressuposa innocent mentre la seva culpabilitat no sigui legalment declarada i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat de càrrec, lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

En el present cas, en primer lloc, la versió dels fets ocorreguts el 3 de juny del 2017 vers les 19:00 hores, donada per la processada J. D. E. i

per A. G. P., és totalment contradictòria, des de les denúncies respectives formulades per la primera l'endemà i pel segon el 6 de juny, denúncies que es van integrar en la problemàtica constant existent entre els interessats (folis 16 a 22); especialment, tots dos van afirmar haver estat víctimes d'actes de violència comesos per l'altre, sense acte de violència per part seva, a saber:

- per A. G. P., el fet que en un primer moment, la processada l'havia agafat pel coll, causant-li diverses esgarrapades, i el fet que en un segon moment, quan volia entrar a l'interior del seu vehicle i tenia la porta del conductor oberta amb la mà dreta, la processada havia tancat amb violència dita porta, agafant-li amb aquesta els dits de la mà,

- per J. D. E., el fet que A. G. P. li havia propinat un cop de puny a l'hemicara esquerra.

Pel que fa a dites manifestacions, el Tribunal ha d'observar que:

- l'acte de violència denunciat per la processada no està acreditat per una constatació mèdica; en efecte, contràriament a la posició expressada al judici oral per la representació lletrada de la interessada, aquesta no presentava, quan va ser visitada per la metgessa del Servei d'urgències de l'HNSM a les 11:11 hores, un "hematoma a la galta":

* informe de lesions (foli 6): "*Tipus de lesió/ns (equimosi, contusió, ferida incisocontusa, hematoma, erosió, espolació, tall punxant, etc) No s'observen*",

* informe d'atenció a urgències (foli 7): "*Examen físic... Refereix dolor lleu a nivell maxil·lar sense edema ni eritema (ni canvi de coloració de la pell)*",

- al Servei d'urgències, A. G. P. no va evocar el primer acte de violència ulteriorment denunciat davant del Servei de Policia; per tant, no existeix una constatació mèdica sobre les "esgarrapades",

- després de la visita mèdica realitzada a les 21:09 hores per la metgessa del Servei d'urgències, va ser mencionat en l'informe d'atenció a urgències (foli 14): "*Examèn físic... Ma D. No lesions dèrmiques, no deformitats, edema i tumefacció a nivell de articulació meta carpo-falàngica del 3er dit de ma dret sense crepitació ni impotència funcional*"; si dita constatació mèdica objectiva una contusió de la mà dreta i més precisament del 3er dit, per contra, no és de naturalesa a constituir una prova indubtable de la realitat del segon acte de violència denunciat per A. G. P.; d'una banda, tenint en compte el mecanisme de l'agressió al·legat per aquest darrer, l'absència de "lesions dèrmiques" pot semblar sorprenent; d'altra banda, al judici oral, la processada va manifestar que en el passat, A. G. P. havia fet "*un munt de vegades d'autolesionar-se*",

donant diversos exemples, i suposant que la lesió en causa provingués d'una nova autolesió, cosa que no pot ser del tot exclosa pel Tribunal.

En segon lloc, el testimoniatge de H. I. A. D. S. no presenta una credibilitat suficient pel pronunciament d'una sentència condemnatòria; en efecte, independentment del fet que dit testimoni és una ex-empleada de casa d'A. G. P. (el qual havia declarat al moment de la seva denúncia "... una senyora... va presenciar els fets, de la qual només puc dir que es diu Isabel..." !), H. I. A. D. S., que va aparèixer neguitosa al judici oral, va afirmar elements contradictoris amb la versió del denunciant, i es va contradir amb les seves manifestacions davant de la batlle instructora el 16 d'octubre del 2017 (folis 40 i 41); així:

- davant de la batlle instructora, H. I. A. D. S. va manifestar "*J. D. E. estava asseguda a l'interior del seu vehicle i A. G. P. fora; vaig veure a A. G. P. tocant-se la mà, com si la tingués adolorida; a continuació vaig veure sortir de vehicle a J. D. E. i com aquesta s'abalançava sobre A. G. P. i l'agafava pel coll, esgarrapant-lo*", sigui una inversió dels fets denunciats per A. G. P.; ara bé, dita inversió dels fets pot explicar-se difícilment per una pèrdua de record, havent passat només quatre mesos i mig entre la data dels fets i la de la declaració,

- davant de la batlle instructora, "*preguntada sobre si va veure que J. D. E. agafés amb la porta del seu vehicle la mà de A. G. P.*", pregunta lògica per raó de la manifestació anterior, el testimoni va declarar "*no ho vaig veure però A. G. P. es queixava de mal a la mà*"; per contra, al judici oral, tot continuant a invertir l'ordre dels fets, va manifestar, a preguntes reiterades del Ministeri Fiscal, del Tribunal i de la defensa, haver vist "clarament" que la processada havia agafat, amb la porta del seu vehicle Opel Astra que havia tancat, els dits de la mà d'A. G. P. (precisant que aquest tenia una furgoneta), és a dir una manifestació tant contrària a la seva declaració anterior com contrària als fets denunciats per A. G. P..

Tots aquests elements priven el testimoniatge de valor probatori.

El Tribunal considera doncs que existeix un dubte raonable sobre la realitat dels fets reprotxats a la processada pel Ministeri Fiscal.

Per tant, per aplicació del principi de presumpció d'innocència, principi cardinal en el procediment penal de qualsevol Estat de Dret i del qual el principi "*in dubio pro reo*" és una expressió particular, J. D. E. ha de ser absolta dels delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic davant de menor d'edat i de lesions doloses que han requerit primera assistència mèdica, imputats pel Ministeri Fiscal.

CONSIDERANT SEGON: Per raó de l'absolució de la processada, no hi ha lloc a responsabilitat civil.

CONSIDERANT TERCER: De conformitat als articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, cal declarar d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables en la causa, el Tribunal de Corts, en nom del poble andorrà,

DECIDIM:

Absoldre J. D. E. dels delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic davant de menor d'edat i de lesions doloses que han requerit primera assistència mèdica, imputats pel Ministeri Fiscal.

Declarar d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta sentència les parts poden interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal en el termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta sentència, ho decideixo, mano i signo.